

mig fra Færøernes Repræsentanter her i den høje Rigsdag —, at man fra færøsk Side i og for sig ogsaa er villig til at underkaste sig dette Vilkaar: at tage Grønlænderne om Bord i Fiskerskibene som Parthavere i dette Fiskeri. Men, som jeg udtalte i Folkeetinget, vi staar overfor et Forsøg; vi ved intet om, hvorledes dette vil falde ud, vi maa, foreløbig i hvert Fald, indskrænke os til at opstille det Vilkaar, at Fiskeriet ikke maa foregaa under andre Former end dem, hvorunder ogsaa Grønlændere til Dels paa det samme Omraade driver Fiskeri, nemlig med Haandsnøre og Line. Og vi maa da vinde Erfaring for, om den Del af den grønlandske Befolkning, som overhovedet kan tænkes at ville deltage i et saadant Fiskeri, vil faa det bedste Udbytte ved at blive sat om Bord i færøske Skibe eller ved at fortsætte paa den Maade, hvorpaa Fiskeriet hidtil er drevet.

Endvidere maa man ikke glemme, at der jo er en nøje Forbindelse mellem de grønlandske Erhververe, om jeg saa maa sige, og den grønlandske Styrelse, som følger af hele Styreordningen deroppe. De grønlandske Produkter afsættes og maa kun afsættes til Styrelsen, og til Gengæld leverer denne de Produkter, som Grønlænderne har Brug for, til Priser, der ikke har noget med Verdensmarkedets Priser at gøre. Det er ikke muligt med ganske kort Frist, uden at man har faaet Lejlighed til at foretage en indgaaende Undersøgelse af dette Spørgsmaal, at gribe ind her. Thi man maa vel erindre, at her er Tale om en Befolkning, der lever paa en Kyststrækning Hundreder af Mile lang, og som i alt tæller 15 000 Individer, spredt ud over mange Bosteder, hvor Vareforsyningen stiller ganske særlige Krav og ganske sikkert indtil videre ikke kan antages paa tilfredsstillende Maade at kunne blive røgtet ved privat Initiativ. Derfor er det vanskeligt at sætte ind paa den ene Side af dette Forhold mellem Ind- og Udhandling, som nødvendigvis maa blive Monopolets Konsekvens, og lade den anden uberørt, fortsætte Forpligtelsen til at levere Fornødenhederne til Priser uden Hensyn til Verdensmarkedets, men opgive Forpligtelsen for den stedlige Befolkning til at sælge sine Produkter til Styrelsen efter nærmere af denne fastsatte Priser.

Altsaa, her er forskellige Hensyn, beder jeg det ærede 7de Medlem for 5te Kreds forstaa, som det er nødvendigt at tage og fornødent nøje at overveje, og derfor kan man ikke naa til en Løsning af dette Spørgsmaal i Forbindelse med denne midlertidige Lov. Men da det, som sagt, er mig bekendt,

at man fra færøsk Side neppe vil gøre Vanskeligheder paa dette Omraade, saa er Banen aaben, og maatte det vise sig ønskeligt at slaa ind paa den, ja, saa er jeg rede til, med al Forstaaelse af Sagen, at tage den op til en endelig Overvejelse.

Jeg ønsker saa endelig at sige om Monopolet, at jeg er ganske enig med det ærede 7de Medlem for 5te Kreds om, at det maa være af forbigaaende Karakter. Vi maa en Gang naa til det Tidspunkt, da vi kan sige, at vor Mission overfor den eskimoiske Befolkning er afsluttet, det Tidspunkt nemlig, da den maa antages i Udvikling, i Civilisation at være naaet saa vidt, at den kan træde i fri Forbindelse med andre Folk. Jeg tror, at der i saa Henseende er gjort betydelige Fremskridt i den sidste Menneskealder, langt større end i hele den foregaaende Tid maaske, lige siden Hans Egedes Ophold i Grønland. Men vi er ikke naaet til Vejs Ende, og vi maa her være forsigtige med at træffe overilede Beslutninger, som kan blive tilintetgørende for de gode Resultater af vort Arbejde, der allerede er vundet. Jeg maa ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at det i vide Egne af det kanadiske Omraade og særlig Arkipelaget Nord for Fastlandet har vist sig at faa meget uheldige Virkninger for Opretholdelsen af den eskimoiske Befolkning, at der har været fri Adgang til disse Egne. Man er derfor i Kanada i de sidste Aar skredet til at forvandle store Strækninger til lukket Land i Lighed med, hvad Danmark har gennemført for Grønlands Vedkommende, og — som det fra kanadisk Side er sagt — udtrykkeligt i Erkendelse af den Betydning, som Lukningen af Grønland har haft for den eskimoiske Befolkning, for dens Bevarelse, for dens Udvikling.

Jeg er altsaa enig med det ærede Medlem om, at den Ordning, som nu knytter Danmark og Grønland sammen, maa være af forbigaaende Karakter. Men for saa vidt det ærede Medlem maatte mene, at man med det, som her foreslaas, skyder en Breche i Monopolet, er jeg ganske uenig med det ærede Medlem. Jeg mener, at denne Sag og Spørgsmaalet om Monopolets Bevarelse eller Bortfald ikke har noget som helst med hinanden at gøre. Netop fordi jeg har ment, at der herigennem ikke blev truffet nogen Afgørelse, som greb ind paa dette det betydningsfuldeste Omraade i vort Forhold til Grønland, netop derfor har jeg fundet det forsvarligt at stille Forslaget. Det er klart, at naar denne Tilladelse gives, maa der føres en vis Kontrol med, at det kun bliver danske Fiskere eller Fiskerskibe, eventuelt island-